

Người Đêm Lá Vàng

Chiều nay có người tác bực
Ngồi đếm lá vàng xào xạc trên cây
Trời thu buồn, mây tím giăng đầy
Gió heo may sắt se kỷ ỨC

Quả tim già có khi thổn thức
Nhớ những ngày xanh, nhớ lúc ngu ngơ
Đời vô tư, sách vở học trò
Phương trời đó đẹp như cổ tích.

Cát trắng biển xanh đùa con sóng liếc,
Đêm dài gió nhẹ vỗ giấc trẻ thơ
Những tối cầu kinh, những sáng vui đùa.
Ánh mắt nụ cười long lanh tia nắng.

Một lũ con trai lớn lên trong trắng
Cùng đi qua năm tháng dậy thì
Sinh lực dồi dào, cơ thể đổi thay
Và con tim lắt lay rung động

Tuổi trẻ thênh thang năm dài tháng rộng
Học võ, chơi đàn, đá bóng, làm thơ
Cuộc sống êm đềm như một giấc mơ
Cho đến một ngày vỡ òa giông bão

Vội vã chia tay, thần hồn lơ lảo
Mỗi đứa mỗi nơi bất đáo tương phùng
Gần năm mươi năm lưu lạc tứ phương
Bạn bè đó, đứa còn đứa mất.

Tuổi đã lục tuần, nắng đời sắp tắt
Người võ vàng như lá mùa thu
Vất vèo trên cánh, một kiếp phù du
Chờ con gió nhỏ đưa vào vĩnh cửu

Đêm xuống đã lâu, đất trời yên ngùi
Người rừng mình nghe một âm vang
Tiếng động thâm u vọng lại khe khàng
Hình như một chiếc lá vàng vừa rụng

Đêm hôm nay sẽ dài và sẽ rộng
Giấc ngủ không tròn, cơn mộng miên man
Người chờ nắng lên đếm lại lá vàng
Mong trời thương không ai rời mắt

Châu Tuấn, Feb 18, 2023